

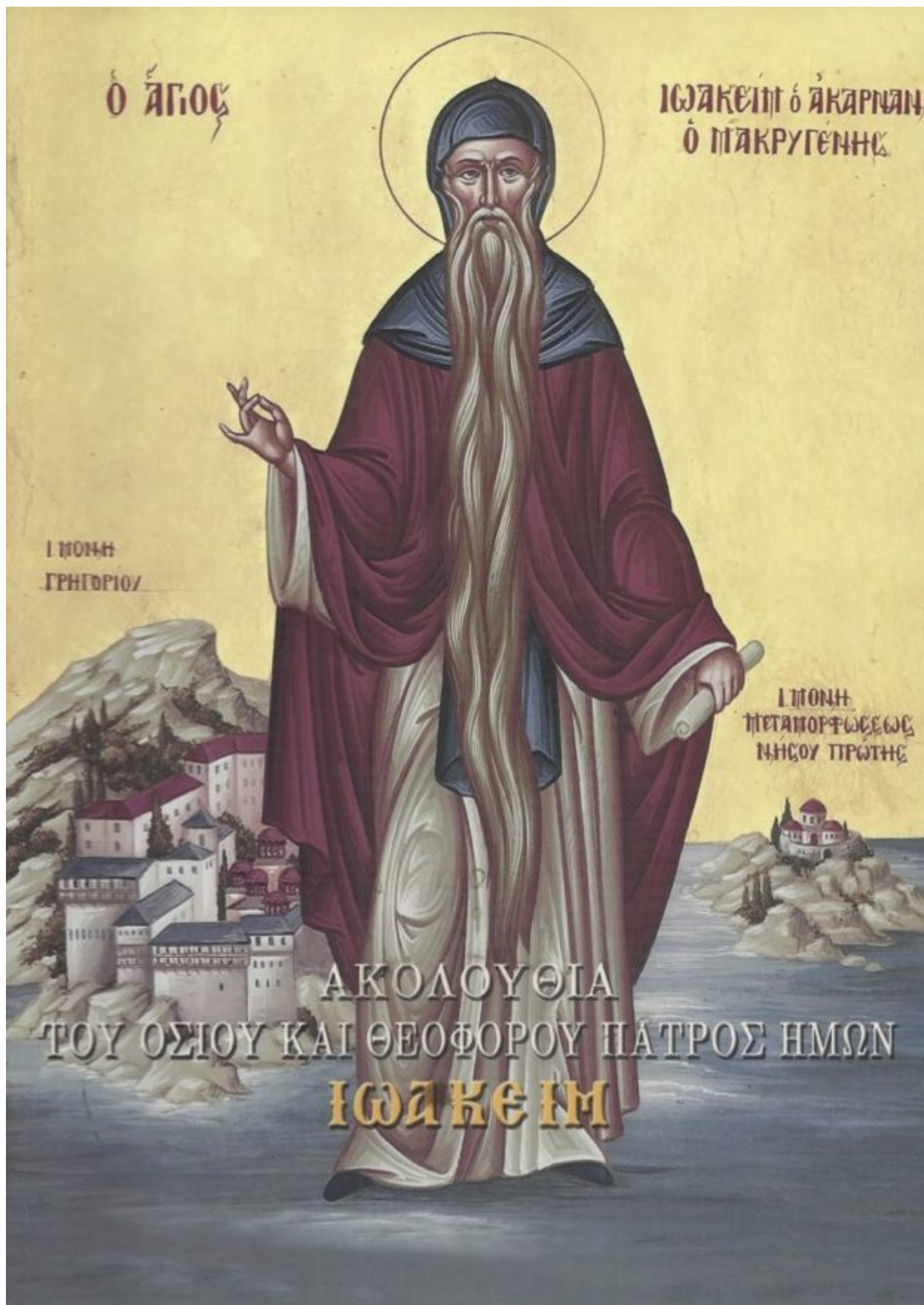
7 Ιουνίου 2024

Αφιέρωμα: Ο Όσιος Ιωακείμ, ο Μακρυγένης ο Άκαρνάν (Πρώτο Μέρος)

[/ Αφιέρωματα](#) / [Γενικά Θέματα](#)

Ο όσιος Ιωακείμ γεννηθηκε στην Κατοχή της Ακαρνανίας γέροντας σοφός και φωτόλαμπρος του δεκάτου ογδού αιώνας.

Η μνήμη του τιμάται στις 7 Δεκεμβρίου

Ο χρόνος της ζωής μας στη γη είναι μια στιγμή στα μάτια του άχρονου θεού μας

Αυτού που

δημιούργησε και διακρατεί στους αιώνες τα σύμπαντα. Όταν, λοιπόν, έλθει η κατάλληλη

στιγμή, ο Κύριός μας προβάλλει και δοξάζει τους φίλους Του σύμφωνα με το λόγιό Του:

“Τούς δοξάζοντάς με δοξάσω” (Α΄Βασιλ. 2 , 30). Και ποιοί είναι οι φίλοι του; Μας το λέει πάλι ο Χριστός μας: “Υμείς φίλοι μου έστε, εάν ποιήτε οσα εγώ εντέλλομαι υμίν ” (Ίωάν.ε΄14). Είσθε φίλοι μου και θα εξακολουθείτε να είστε φίλοι μου, εάν πράττετε οσα εγω σας παραγγέλω.

Η στιγμή της δόξας των φίλων Του είναι διαφορετική για τον καθένα. Μιλώντας για αυτή εννοούμε την προβολή του φωτεινού παραδείγματός τους στους ανθρώπους για μίμηση των κατορθωμάτων τους και όχι για τη δόξα την ουράνια, στην οποία εισέρχονται αυτοί αμέσως μετά τη μετάστασή τους απο τη γή προς τον ουρανό. Όλους, όσοι μας είναι άγνωστοι, είναι αφανείς ήρωες, έρχεται στιγμή που ο Κύριος τους καθιστά εμφανείς, για να δοξάσει τη διάφανη βιοτή τους και να μας διαβεβαιώσει ότι “ Ούκ έστιν κτίσις αφανής ενώπιον Αυτού, πάντα δέ γυμνά και τετραηλιασμένα τοίς οφθαλμοίς Αυτού” (Εβρ. δ΄ 13). Ο Θεός μας, “ο ετάζων καρδιάς και νεφρούς” (Ψαλμ. 7, 9), Αυτός που γνωρίζει τα εσώβαθα των καρδιών μας και το βάθος των λογισμών μας, τιμα και βραβεύει τους ταπεινούς και αφανείς δούλος Του και το μεγάλο βραβείο Του δεν είναι άλλο απο το “βραβείον της άνω κλήσεως” (Φιλιπ. γ΄ 14).

Ο Όσιος Ιωακείμ, ο Μακρυγένης, είναι ενα διαμάντι πολυέδρο του Αγίου Όρους και όλης της Ορθοδοξίας μας, αφού η δράση και τα κατορθώματά του δεν περιορίστηκαν μόνο στην Αθωνική χερσόνησο. Καυχώνται για αυτόν, για τη θεοφιλή πολιτεία του και τη φιλανθρωπική του δράση, η Κατοχή της Ακαρνανίας, η Μονή του Οσίου Γρηγορίου του Αγίου Όρους, η Σκήτη της Μικράς Αγίας Άννης σ΄ αυτό, η Μονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού στη νήσο Πρώτη των Πριγκηποννήσων, καθώς και οι Παραδουνάβιες χώρες.

Τη μεγάλη αυτή φυσιογνωμία, που η μνήμη του τιμάται στο Άγιον Όρος και μάλιστα στη Μονή του Οσίου Γρηγορίου, μαζί με τους κτίτορες της Μονής, στα κτιτορικά, την επομένη της Εορτής του Καθολικού της, του Αγίου Νικολάου, Επισκόπου Μύρων, του θαυματουργού, προβάλουμε σήμερα με την έκδοση του Συναξαρίου του και της Ακολουθίας του. Η παρούσα εργασία αποτελεί προϊόν επιθυμίας ανωνύμου, φιλαγίου Μοναχού της Ευβοίας, την οποία αγκάλιασε με μεγάλη προθυμία ο εκδοτικός οίκος ‘Επτάλοφος”, αφού οι φιλακόλουθοι εκδότες του κατάγονται απο την μοναδική μας, Επτάλοφη Βασιλεύουσα, στην οποία έζησε και δίδαξε και έδειξε τα φιλόφωπα αισθήματά του ο Όσιος Ιωακείμ και στην

νήσο Πρώτη της οποίας ο Όσιος ανακαίνισε τη Μονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

Ευχαριστούμε θερμά το φίλτατό μας Μοναχό, για την παρότρυνσή του να συντάξουμε την παρούσα Ακολουθία, καθώς και για την πρόνοιά του να ιστορηθεί η εικόνα του, την οποία εκδίδουμε στο εξώφυλλο της παρούσης φυλλάδος.

Ευχαριστίες επίσης οφείλουμε στον Εκδοτικό Οίκο " Επατάλοφος Α.Β.Ε.Ε ", για την ευγενική και αφιλοκερδή εκτύπωση της Ακολουθίας. Σ' όλους, τέλος, τους φιλάγιους αναγνώστες και ιεροψάλτες εύχομαι, η χάρη του Οσίου Ιωακείμ να τους σκεπάζει πάντοτε και να γεμίζει τη ψυχή τους με επιθυμίες αγιότητος, ιεραποστολής και φιλανθρωπίας, κατά μίμηση των κατορθωμάτων του.

Δρ Χαραλάμης Μ. Μπούσιας

Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρεών Εκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΚΕΙΜ

ΤΟΥ ΕΚ ΚΑΤΟΧΗΣ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

ΝΘΟΥ ΚΤΗΤΟΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΛΘΩ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Οὔ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν
στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

ᾠχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ σίων πατέρων καλλονήν,
τῶν ἐν ὄρει ᾠθωνος
ἀσκητικοῖς κατορθώμασιν,
εὐχῇ καὶ δάκρυσιν
τοῦ παρόντος βίου
ἀνυσάντων δόλιχον
καὶ νίκης δεξαμένων τὸν κότινον,

Σπηλαίου ἀνίκμου τῆς Μικρᾶς
ἐν τῷ ὄρει Σκήτεως
Ἁγίας Ἄννης τοῦ Ἁθωνος
σεμνὸν οἰκήτορα,
τὸν εὐχῆ ἀόκνω
καὶ παννύχοις στάσεσι
Χριστῷ, Υἱῷ Θεοῦ πανοικτίρμονι,
εὐαρεστήσαντα
νῦν, Ἰωακείμ, τιμήσωμεν
ὡς Ὁσίων
λαμπρὸν σεμνολόγημα.

Ἰδὼν ὁ Σουλτάνος τὴν μακρὰν,
πάτερ, γενειάδα σου,
τρόπων σεμνῶν σου ἀπλότητα,
ἦθος τὸ ἄμεμπτον
καὶ τῆς σῆς καρδίας,
ἀσκητά, τὸ εὐτονον
ἐκέλευσε δοθῆναι ἐνίσχυσιν
σοὶ πρὸς ἀνέγερσιν,
ὦ Ἰωακείμ, τῆς Μάνδρας σου
γεγονυίας
πυρὸς παρανάλωμα.

Ταμεῖον παντοίων ἀρετῶν,
αἰχμαλώτων λύτρωσις
ἐδείχθης καὶ περικράτησις
τοῦ γήρωσ, Ὁσιε,
ὀρφανῶν προστάτης,

ὡς εἰκόνα

Χριστοῦ τοῦ οἰκτίρμονος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν εὐσυμπάθητον ἀσκητὴν τοῦ σπηλαίου,
τὸν ὡς ἡ ὄρνις τοὺς διεσκορπισμένους μοναστὰς συναγαγόντα
ὑπὸ τὰς αὐτοῦ πτέρυγας τῆς πυρποληθείσης Μονῆς τοῦ Γρηγορίου,
ἦν ἐκ βάθρων ἀνεδόμησε μόχθοις πολυχρονίοις,
Ἰωακείμ τὸν Ὅσιον, εὐφημήσωμεν κράζοντες·
Φίλεργε καὶ φιλάρετε ἀσκητὰ τοῦ Ἁθωνος,
ὁ τὸν οἶκον τῆς ψυχῆς σου εὐπρέπισας ἀφάτῳ σκληραγωγία
καὶ τὸ Σεμνεῖον τῆς σῆς μετανοίας νυχθημέροις ἀγῶσιν,
εὐπρέπισον τὴν ζωὴν ἡμῶν θερμαῖς σου πρεσβείαις
καὶ σῶσον ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μάκαρ Ἰωακείμ,
Μονῆς τοῦ Γρηγορίου
δομῆτορ θεοφόρε,
συντόνοις σου καμάτοις
Κυρίῳ εὐηρέστησας.

Ἰωακείμ τρισμακάρο,
καὶ χορτασμός πενήτων
ὡς ἄγαν εὐσυμπάθητος.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαῖρε, τῆς Κατοχῆς
Ἀκαρνανίας εὖχος
καὶ Μάνδρας Γρηγορίου
τοῦ Ἁθωνοῦ κοσμητοῦ,
Ἰωακείμ θεσπέσιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δεῦτε πανευλαβῶς
δοξάσωμεν Πατέρα,
Υἱὸν καὶ Θεῖον Πνεῦμα,
Τριάδα τὴν Ἁγίαν,
σεπτὴν καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ομβριζε τοῖς πιστοῖς,
νεφέλη ὄμβροτόκε,
Κυρία Θεοτόκε,
τῆς χάριτός σου δρόσον
καὶ ὑετὸν ἰσχύος σου.

Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀκαρνανίας τὸν γόνον
τὸν θεοδώρητον,
τῆς Κατοχῆς εὐῶδες
εὐφημήσωμεν κρίνον
καὶ Μάνδρας Γρηγορίου, τῆς εὐκλεοῦς
ἐν τῷ Ἁθωνι, λείριον,
ἀσκητικώτατον ἄνδρα, Ἰωακείμ,
ἐφυμνίοις τε καὶ ᾠσμασι.

Τὸν σπηλαιώτην πατέρα,
τὸν ἐκτηκόμενον
τῇ θεϊκῇ ἀγάπῃ
καὶ Χριστῷ ἐνεγκόντα
αὐτοῦ ψυχῆς ἰκμάδα ὡς τιμαλφές
δῶρον νῦν μελωδήσωμεν,
πνευματοφόρον πατέρα, Ἰωακείμ,
ἱερὸν τοῦ Ἁθω σέμνωμα.

ἐν ᾧ διὰ νηστείας καὶ προσευχῆς
κατετρύφησας χάριτος,
Ἰωακείμ, τῶν ναμάτων, ὁ ὕδωρ ζῶν
ἐκπηγάζων τοῖς τιμῶσί σε.

Βαθύνους ὦν, ταπεινόφρων,
μεγαλεπήβολος
καὶ γνώστης ἐνταλμάτων
θείου Εὐαγγελίου,
ἠγάπας τοὺς πλησίον, Ἰωακείμ,
ὡς σαυτὸν καὶ ἐφρόντιζες
δι' ἐλευθέρωσιν πάντων τῶν ἐν δεσμοῖς
καὶ συνέπασχες τοῖς κάμνουσιν.

Ἐγίας Ἄννης σπηλαίου
Μικρᾶς οἰκήτορα
τῆς Σκήτεως ἐκθύμως
μελωδήσωμεν πάντες,
ὁμόζηλον ὡς θεῖον τοῦ Ἡλιοῦ
τοῦ Προφήτου καὶ πρόβολον
ἡσυχαστῶν, θεοφόρον Ἰωακείμ,
τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιον.

Τῶν ὀρφανῶν τὸν προστάτην,
ἀπόρων ἄμεσον
προστάτην, νεολαίας
στηριγμὸν καὶ γερόντων
τὴν θεῖαν βακτηρίαν, Ἰωακείμ,
Μάνδρας Μεταμορφώσεως

Θεοπρεπῆ ῥοπὴν ἐπιδειξάμενος ἐκ νεότητος
ἰσαγγέλως ἐπολιτεύσω ἐν ᾿Αθωνι
καὶ δι' ἄκρας ἡσυχίας καὶ συντόνων ἐν σπηλαίῳ καμάτων
τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, Ἰωακείμ θεοτίμητε·
τύπος οὖν ἀσκητῶν γενόμενος
καὶ δομήτωρ νέος Μονῆς τῆς μετανοίας σου,
μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ αὐτῆς καταστροφὴν ἐκ πυρός, ὀλεθρίου,
Θεῷ εὐηρέστησας,
τῷ παρέχοντι πᾶσιν εὐχαῖς σου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα·

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 6' 1-11)

Τέκνον, εἰ προσέρχη δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον
τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθυνοὺν τὴν καρδίαν
σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς·
κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστής, ἵνα ἀύξηθῆς ἐπ' ἐσχά-
των σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμα-
σι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμά-
ζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσε-
ως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθυνοὺν τὰς
ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύ-

Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτὸν καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν; Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α' 1-10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθώψει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὗς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Δ βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνεται τοῖς σοῖς σπαργάνοις ἢ Κατοχῇ Ἀκαρνανίας καὶ σοῖς πόνοις καὶ ἰδρῶσιν ἢ εὐαγῆς τοῦ Γρηγορίου Μάνδρα,
ἦν ἐκ νέου συνεστήσω μετὰ τὴν αὐτῆς κατάκαυσιν,
Ἰωακείμ, εὐσυμπάθητε Ὅσιε·
τύπος οὖν καὶ ὑπόδειγμα μοναστῶν γενόμενος
καὶ ἀσφαλῆς ποδηγέτης πρὸς ἀρετῆς τελείωσιν τῶν
φοιτητῶν σου
χάριν εἴληφας παρέχειν τὰς δωρεὰς τῶν πατρικῶν σου
ἀντιλήψεων

Θεῷ ὀλοσχερῶς, Ἰωακείμ, ἀνακείμενος
 ἐργάτης τῆς ἀρετῆς ἀκάματος ὤφθης
 καὶ προσφορᾶς πρὸς τοὺς πλησίον δότης ἰλαρώτατος·
 συντόνοις γὰρ πόνοις ἐκλάμπας ἐν Ἐθωνί
 καὶ δι' ἡσυχίας ἐνωθεὶς τῷ Κυρίῳ τῆς δόξης
 εἰς ἀπαθείας ὕψος ἤρθης δυσαντίβλεπτον·
 μυσταγωγῶν ὄθεν λόγοις σου
 καὶ παιδαγωγῶν σῶ παραδείγματι
 πρὸς ἀνάβασιν ἐκ τοῦ κατ' εἰκόνα εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν
 τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι
 οὐρανοπολίτης γέγονας
 καὶ πρεσβευτῆς ἡμῶν πρὸς τὸν Ὑψιστον θερμότατος.

Ἦχος γ'.

Τὸν ἰδίαις δαπάναις καὶ μερίμναις ἐλευθερώσαντα
 αἰχμαλώτους,
 φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένον Ἐθωνίτην πατέρα,
 Ἰωακείμ τὸν ὀσιώτατον, ἐπαινέσωμεν κράζοντες·
 Ὁ ἐπιθυμῶν μᾶλλον διακονῆσαι τοῖς ἔγγιστα
 ἢ παρ' αὐτοῖς διακονηθῆναι,
 Χριστῷ, τῷ μεγάλῳ Διακόνῳ τοῦ γένους ἡμῶν,
 ἀπῆλθες ὑπαντῆσαι,
 τῷ παρέχοντι εὐχαίς σου πᾶσιν ἰκέταις σου
 τὸ πλούσιον ἔλεος.

ἦν παιδευτήριον ἀρετῆς καὶ ψυχῶν ἀνέδειξας φροντιστήριον,
θεοειδῶν πατέρων καὶ διδασκάλων ἀκρεμῶν ὠφθης,
Ἰωακείμ, Ὀσίων τῆς ἐρήμου πατέρων ὁμόζηλε·
περίεπε οὖν τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένους
καὶ ὁδήγει ἐπὶ τὰ κρείττονα τοὺς σὲ μεγαλύνοντας
ὡς ἀσκήσεως ἔκτυπον καὶ πρεσβευτὴν αὐτῶν θερμότατον
πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Κύριον.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν σεμνοπρεπῆ σου ὄψιν
καὶ εὐθυτενῆ καὶ πλουσίαν γενειάδα
σὺν τῇ ἀπλότητι τῶν τρόπων σου θαυμάσας ὁ Σουλτάνος
ἐκέλευσε δοῦναί σοι ἱκανὴν ἀργυρίων ποσότητα
πρὸς ἀναδόμησιν τῆς καταστραφείσης Μονῆς σου,
Ἰωακείμ ὀσιώτατε·
σεμνῶς οὖν καὶ ταπεινῶς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον πολιτεύεσθαι
τοὺς θαυμάζοντας ἀσκήσεως τρόπους σου
καὶ ἐορτάζοντας πίστει τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, σπηλαίου ὁ οἰκιστῆς
Ἁγίας Ἄννης τῆς Μικρᾶς Ἄθω Σκήτεως,
θεόσδοτος νέος κτίτωρ

ἡσυχίας ἐπομενε
τοῦ Γρηγορίου,
Σιναΐτου τοῦ ἔμφρονος
καὶ ὑπέρλαμπρον
ἀρετῶν ἀνακτόριον,
κράζοντες τὰς ἐνθέρμους σου
λιτὰς ἐκδεχόμεθα
πρὸς τὸν εὐίλατον Κτίστην,
Ἰωακείμ, πάσης κτίσεως,
ἀεὶ Ὁν δυσώπει
καταπέμψαι σοῖς ἰκέταις
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, Ἀκαρνανίας στρουθός,
ὁ ἐπιρρίψας ἐπὶ Κύριον ἅπασαν
τὴν μέριμναν σοῦ τοῦ βίου
καὶ κελαδήσας Αὐτοῦ
πρόνοιαν ἐν ᾿Αθῶ,
πάτερ Ὁσιε·
τῇ φύσει φιλέρημος
ὦν ἱεροπρεπέστατος
τῇ ὄψει, μάκαρ,
τῇ ψυχῇ καθαρώτατος
καὶ ταῖς πράξεσι
καὶ τοῖς λόγοις θεάρεστος
ἔπηξας τῶν τιμίων σου
ἀγώνων ἀσκήσεως

Αὐτὸν δοξάζοντα.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, ὁ τῶν πενήτων τροφός,
τῶν αἰχμαλώτων λυτρωτῆς ἐτοιμότητος,
ἀκέστῳ δεινοπαθούντων,
γερόντων καταφυγή,
ἀγαθοποιΐας
πάσης ἔμπλεως,
χηρῶν συναντίληψις,
ὀρφανῶν ἢ βοήθεια,
καὶ νήσου Πρώτης
καινιστῆς Μάνδρας πάνσεπτος
τοῦ Παντάνακτος
θείας Μεταμορφώσεως·
κτίτῳ Μονῆς νεώτερος
ἐν ὄρει τοῦ Ἁθωνος
τοῦ Γρηγορίου ὑπάρχων,
Ἰωακείμ, χάριν εὐρηκας
Χριστὸν ἰκετεύειν
ὑπὲρ πάντων εὐφημούντων
τὴν θείαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀρετὴν ὡς ἱμάτιον ἐνδυσάμενος
τῶν κατ' αὐτὴν ἐπιδόσεων μυσταγωγὸς ἐχρημάτισας
καὶ πᾶσιν ἐναρέτου πολιτείας τρίβους ὑπέδειξας,
Ἰωακείμ, φιλάρετε Ὅσιε·

ἀπεκδυσάμενος γὰρ ἐκ νεότητος πᾶσαν ἔνυλον σχέσιν
ἐνεδύσω τὰ ὄπλα τοῦ φωτὸς τοῦ αὐλοῦ
καὶ κόσμον ἐφώτισας τῇ διαυγεῖ σου πολιτεία καὶ χάριτι·
πρέσβευε οὖν Κυρίῳ τῷ ἔχοντι τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος
ἐνδῦσαι καὶ ἡμᾶς χιτῶνα ἀγαλλιάσεως,
τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Ἄπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄσκητὴν σπηλαιώτην τὸν εὐσυμπάθητον,
Σεμνεῖου τοῦ Γρηγορίου
κτίτορα νέον λαμπρῶς
ὡς διάκοσμον τιμήσωμεν τοῦ Ἁθωνος,
τάχιστον ἐλευθερωτὴν
αἰχμαλώτων καὶ σεπτὸν
πατέρα τῆς Ἐκκλησίας,
Ἰωακείμ θεοφόρον,
αὐτοῦ τὴν χάριν ἐκδεχόμενοι.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...

Ἄπόλυσις.

katochinews.blogspot.com